

1988-04-17 – SS Ioannes Paulus II – Littera ‘Non Recusetur’

IOANNES PAULUS PP. II

LITTERAE APOSTOLICAE

NON RECUSETUR

**VENERABILIS DEI SERVUS IOSEPHUS NASCIMBENI
IN BEATORUM CATALOGO INSCRIBITUR**

Ad perpetuam rei memoriam. – «Non recusetur labor, si adest amor; nostis enim quoniam qui amat non laborat. Omnis enim labor non amantibus gravis est » (S. Augustinus, *in Io. Evang.*, Tr. 48, 1).

Veritas haec, quam multimodis ipsi aucti testificati Christi discipuli, in vita quoque refulsit Venerabilis Dei Servi Iosephi Nascimbeni, qui nava sustentatus apostolica opera complures laborer obiit compluraque onera pro Dei gloria et animarum salute suscepit.

Antonio Nascimbeni natus est atque Amadea Sartori, die XXII mensis Martii anno MDCCCLI Turri Benaci, Veronensis dioecesis, eodem quidem die quo sacramento baptismi renatus est. Die autem IX mensis Augusti anno MDCCCLXXIV solida institutione firmatus presbyterali ordine est auctus. Ludi magistri consecutus diploma, in pago illo qui S. Petrus Levagni vocitatur pueros ipse docuit ac privatim etiam quosdam alios.

Anno MDCCCLXXVII eundem misit Episcopus ad Castellum Benzonis quod dicitur, ut paroeciae curatori opem ferret. Quod munus ipse singulari modo praestitit, omnibus plaudentibus, ita ut postea in eiusdem parochi locum sit suffectus. Ex eo die totum se dedidit communitati, cui exempla clara praebuit virtutum et sacerdotalis industriae.

Sollicitus exstitit Dei Verbi praeco, fideles plane erudiens iisdemque minutissimam et assiduum catechesim devovens. Divinum cultum auxit, studium in liturgicas celebrationes, pietatem popularem, spiritalia exercitia et huiusmodi similia. Aegrotis adsedit, senibus, opere carentibus, militibus, pupillis. Familiae unitati favit. Effecit ut laici in ecclesiali actione involverentur, unde paroecia vera communitas fieret, eadem fide coagmentata eodemque in Evangelium studio.

Qua fuit ipse sentiendi facultate ac sollicitudine pastorali, difficultates plebis animadvertibat, quae nonnullis incommodis et indigentia rerum premebatur. Tenuiorum excipiebat voces et postulata, quorum nonnulli demigrare cogeantur, aliqui a feneratoribus vexabantur, aliqui a socialismo atheo alliciebantur.

Sed eiusdem praecipuum opus constitutio fuit Congregationis Parvarum Sororum Sacrae Familiae, ad paroecias adiuvandas destinatarum, anno MDCCCLXXXII, validum auxilium ferente Dei Serva Maria Mantovani.

Continenter orationi Dei Servus vacabat, optime sciens haud opitulante Domino boni nihil evenire posse. Solutum omnino ab humanis affectibus cor suum servabat. Ecclesiam adamabat, cui constanter fideliterque inserviebat.

Sub exitu anni MCMXVI hemiplegia sinistra correptus est ac paralyti. Ex quo tempore princeps eius opus fuit deprecatio, SS. Sacramenti adoratio et Christi compassio. Die XXI mensis Ianuarii anno MCMXXII de hac vita demigravit, vehementer ad vitam aeternam intrare studens.

Cum eiusdem sanctitatis fama post mortem pergeret, Veronensis Episcopus canonizationis Causam incohavit. Processu Ordinario celebrato, annis MCMLII-MCMLVIII, Processu pariter Suppletivo, annis MCMLXIII-MCMLXIV, die IV mensis Decembris anno MCMLXXX sivimus Causam peragi. Apud Congregationem de Causis Sanctorum inquisitionibus rite factis, die XVII mensis Februarii, iubilaro anno MCMLXXXIV, Nobis adstantibus, Decretum prodiit in quo theologales virtutes agnoscebantur et cardinales heroum in modum a Dei Servo exercitae.

Sed antehac Tarquiniae Cognitionalis Processus celebratus erat, annis MCMLXXVIII-MCMLXXX, de sanatione quadam quae mira dicebatur, quaeque subita, stabilis, perfecta tradebatur et praeter naturae leges. Cum autem Consultorum Theologorum investigatio atque Patrum Cardinalium et Episcoporum felicem habuisset exitum, Nobis

adstantibus Decretum super miro foras emissum est die VIII mensis Mali anno MCMLXXXVII. Statuimus deinceps ut beatificationis ritus Veronae ageretur, cum eandem dioecesim inviseremus.

Hodie igitur inter sacra hanc diximus formulam:

«Noi, accogliendo il desiderio del nostro Fratello Giuseppe Amari, Vescovo di Verona, di molti altri Fratelli nell'episcopato, e di molti fedeli, dopo aver avuto il parere della Congregazione per le Cause dei Santi, concediamo, con la Nostra Autorita Apostolica, che i Venerabili Servi di Dio *Giuseppe Nascimbeni* e Giovanni Calabria d'ora in poi siano chiamati Beati, e che si possa celebrare la loro festa, nei luoghi e secondo le regole stabilite dal diritto, ogni anno, nel giorno della loro nascita al cielo: il 21 gennaio per *Giuseppe Nascimbeni*; il 4 dicembre per Giovanni Calabria. Nel nome del Padre, del Figlio e dello Spirito Santo».

Quod autem decrevimus, volumus et nunc et in posterum tempus vim habere, contrariis rebus minime obsistentibus.

Datum Veronae sub anulo Piscatoris, die XVII mensis Aprilis, anno MCMLXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

AUGUSTINUS card. CASAROLI *a publicis Ecclesiae negotiis*